
มันไม่ใช่รักแรกพบ

ตอนนี้ฉันยอมรับมันได้แล้ว แต่ท้ายที่สุดฉันก็ยังรักเธอมากกว่าที่ฉันคิดว่าคนเราจะรักมนุษย์คนหนึ่งได้ ฉันหวังเธอมากกว่าหวังตัวเอง ฉันจึงทำเรื่องนั้น นั่นคือเหตุผลที่ฉันจำเป็นต้องทำ มันสำคัญมากและทุกคนต้องรู้ โดยเฉพาะเมื่อใครต่อใครรู้ว่าฉันทำอะไรลงไป หากพวกเขารู้เหตุผลก็อาจเข้าใจได้ว่าฉันทำไปเพื่อเธอ

การรู้สึกที่ตัวเองโดดเดี่ยวกับความโดดเดี่ยวจริงๆ มันต่างกัน เป็นไปได้ที่เราจะคิดถึงคนคนหนึ่งแม้ว่าตอนนั้นเราจะอยู่เคียงข้างกันก็ตาม มีคนมากมายในชีวิตฉัน ครอบครัว เพื่อนฝูง เพื่อนร่วมงาน รวมถึงคนรัก เหล่าตัวละครที่เรามักได้เจอเมื่อพูดถึงแวดวงสังคมของใครสักคน แต่แวดวงของฉันออกจะบิดเบี้ยวไปหน่อย ฉันไม่เคยรู้สึกเลยว่าความสัมพันธ์ที่มีกับคนอื่นเป็นของจริง มันเหมือนเราแค่พบเจอแต่ต่อกันไม่ติด เป็นแบบนี้ไปเรื่อยๆ มากกว่า

ผู้คนอาจจำหน้าฉันได้ บ้างก็รู้จักชื่อฉัน แต่ไม่มีทางที่พวกเขาจะรู้จักเนื้อแท้ของฉัน ไม่มีใครรู้จักฉันจริงๆ สักคน ฉันเก็บำความคิดกับความรู้สึกที่แท้จริงไว้ในหัวเสมอ และไม่เคยเปิดเผยให้ใครรู้เพราะฉันทำไม่ได้ มันคือตัวตนที่ฉันเป็นได้แค่ตอนอยู่ลำพัง และเคล็ดลับของฉันก็คือความสามารถในการปรับตัว ชีวิตคนเรามักไม่อยู่นิ่ง ฉันจึงต้องคอยสร้างตัวตนใหม่ขึ้นมาอยู่เสมอ พร้อมทั้งเรียนรู้ที่จะเปลี่ยนลักษณะภายนอก เปลี่ยนชีวิต... หรือแม้แต่เปลี่ยนเสียงของตัวเอง

ฉันยังเรียนรู้ที่จะปรับตัวเข้าหาคนอื่น แต่พอทำแบบนั้นอยู่เรื่อยๆ มันก็เลียดที่ทำให้ฉันไม่สบายใจไปแล้ว มันกลายเป็นความเจ็บปวด เพราะฉันเข้ากับคนอื่นไม่ได้จริงๆ แม้จะเก็บซ่อนส่วนแหลมคมปิดเบี้ยวของตัวเองไว้ภายใน และพยายามทำให้ความแตกต่างที่เห็นชัดที่สุดระหว่างเราราบรื่น แต่ฉันก็ยังรู้สึกแปลกแยกอยู่ดี มีคนบนโลกนี้ตั้งเจ็ดพันล้านคน แต่ฉันกลับใช้ชีวิตเหมือนอยู่เพียงลำพังมาตลอด

ฉันทำตัวไม่อยู่กับบร๊องกับบรอยและนี่ไม่ใช่ครั้งแรก แต่ถึงจะสติหลุดก็ยังดึงกลับมาได้ ผู้คนอาจพูดว่าฉันสติแตก หลงทาง คุณตัวเองไม่อยู่ แต่พอเวลานั้นมาถึงจริงๆ มันกลับเป็นสิ่งที่สมควรเกิดขึ้นโดยไม่ลังเลเลย หลังจากนั้นฉันมักจะรู้สึกดีกับตัวเอง และอยากทำแบบเดิมอีก

ทุกเรื่องราวมักมีอย่างน้อยสองด้านเสมอ

เรื่องของคุณ กับเรื่องของฉัน

เรื่องของเรา กับเรื่องของพวกเขา

เรื่องของเขา กับเรื่องของเธอ

แปลว่าต้องมีใครสักคนโกหกอยู่เสมอ

คำโกหกที่พูดบ่อยครั้งจะเริ่มฟังดูน่าเชื่อถือ และบางครั้งเราก็ได้ยินเสียงในหัวพูดอะไรบางอย่างที่ทำให้ตกใจ แต่เราแสร้งทำเป็นว่ามันไม่ใช่เสียงของเราเอง ฉันรู้ดีว่าคืนนั้นฉันได้ยินอะไร ตอนนั้นฉันกำลังรอเธออยู่ที่

สถานี ในทีแรก เสียงรถไฟนั้นฟังดูไม่ต่างจากเสียงอื่นๆ ที่อยู่ห่างออกไป
ฉันหลับตาเหมือนกำลังฟังเพลงอยู่ จังหวะจะโคนของตู้รถไฟที่วิ่งอยู่บนราง
ค่อยๆ ดังขึ้น ดังขึ้น

กึ่งกัง กึ่งกัง กึ่งกัง

แต่แล้วเสียงนั้นก็เริ่มเปลี่ยน มันถูกแปลงเป็นคำพูดในหัวของฉัน
และสะท้อนก้องเข้าไปเข้ามาจนยากที่จะสร้างทำเป็นไม่ได้ยิน

น้ำมันให้หมด น้ำมันให้หมด น้ำมันให้หมด

๒๕๐

แอนนา แอนดรูว์ส

วันจันทร์ 06.00 น.

วันจันทร์เป็นวันที่ฉันชอบเสมอมา

เพราะมันเป็นโอกาสในการเริ่มต้นใหม่อีกครั้ง

เหมือนแผ่นขนวนที่ยังสะอาด มีเพียงร่องรอยจากความผิดพลาดในอดีตที่ยังคงมองเห็นได้รางๆ ไม่ได้เซ็ดออกจนหมดเสียทีเดียว

ฉันรู้ว่าคนอื่นไม่ได้คิดแบบเดียวกันสักเท่าไร ไฉนเรื่องที่ชอบวันแรกของสัปดาห์นะ แต่ฉันคิดแบบนี้ ฉันมองโลกในแงุ่มที่แตกต่างออกไป ถ้าคุณโตมากับการนั่งชมละครหุ่นเชิดตรงที่นั่งราคาถูก คุณจะเห็นเบื้องหลังพวกหุ่นกระบอกที่เด่นอยู่บนเวทีได้ง่ายมาก พอเห็นสายระโยงระยางและเห็นคนที่บังคับหุ่น มันก็ยากที่จะเพลิดเพลินไปกับการแสดง ตอนนั้นฉันมีเงินพอจะซื้อที่นั่งตรงไหนก็ได้ สามารถเลือกจุดที่อยากเห็นได้ตามใจชอบ แต่ที่นั่งหรูหราด้านบนโรงละครมีดีก็แค่เอาไว้ให้กัมม่อมคนที่อยู่เบื้องล่างเท่านั้นแหละ ฉันจะไม่ทำแบบนั้นหรอก ถึงจะไม่ชอบมองย้อนกลับไปในอดีต แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าฉันลืมหากเหง้าของตัวเอง ฉันทำงานหนักเพื่อซื้อตัวของตัวเอง และที่นั่งโซนราคาถูกก็เหมาะกับฉันดี

ฉันไม่เสียเวลาเตรียมตัวในตอนเช้ามากนัก ไม่จำเป็นต้องแต่งหน้า เพราะเดี๋ยวก็นัดมาลอบอกแล้วแต่งใหม่ตอนไปทำงาน อีกอย่างฉันไม่กินมื้อเช้า ฉันไม่ใช่คนกินเยอะอยู่แล้ว แต่ชอบทำอาหารให้คนอื่นมากกว่า เห็นไหมว่าฉันเป็นคน *คาบ* อาหารอันโอชะมาป้อน

ฉันแหวะครวแป็บหนึ่งเพื่อหยิบกล่องทัปเปอร์แวร์ ข้างในใส่คัพเค้ก ทำเองสำหรับทีมงาน แทบจำไม่ได้ด้วยซ้ำว่าทำเอาไว้ ตอนนั้นน่าจะดึกแล้ว ต้องเป็นหลังจากที่ฉันกระดกไวน์ขาวไม่หวานแก้วที่สามเข้าไปแน่ ฉันชอบไวน์แดงมากกว่า แต่มันชอบทั้งคราบบนริมฝีปากเลยเก็บไว้ดื่มเฉพาะวันสุดสัปดาห์เท่านั้น ฉันเปิดตู้เย็นและพบว่ายังมีไวน์ขวดเมื่อคืนไม่หมด ฉันเลยดื่มจากขวดโดยตรง ก่อนจะพกขวดออกจากบ้านไปด้วย วันจันทร์เป็นวันที่มีรถมาเก็บขยะ ถึงขยะรีไซเคิลมีขยะอยู่เต็มจนน่าแปลกใจสำหรับบ้านที่มีคนอยู่คนเดียว ส่วนใหญ่เป็นขวดแก้ว

ฉันชอบเดินไปทำงาน ช่วงเวลานี้ถนนค่อนข้างโล่งชวนให้รู้สึกสงบ ฉันข้ามสะพานวอเตอร์ลู แล้วเดินลัดเลาะผ่านย่านโซโหไปทางออกซ์ฟอร์ด-เซอร์คัสระหว่างฟังรายการ *ทูเดย์* ไปด้วย ปกติแล้วฉันชอบฟังเพลงมากกว่า อาจเป็นเพลงของลูโดวิกโกบัง ไม่ก็เทย์เลอร์ สวิฟต์ แล้วแต่อารมณ์ เพราะฉันมีสองบุคลิกที่แตกต่างกันมาก แต่ตอนนี้ต้องทนฟังเสียงนุ่มๆ ของชนชั้นกลางชาวอังกฤษที่คอยบอกว่าฉันควรรู้เรื่องอะไรบ้าง เสียงของพวกเขาฟังดูแปลกชะมัด แม้ว่าจะเหมือนเสียงฉันเองก็ตาม แต่ฉันก็ไม่ได้พูดแบบนี้ตลอดเวลา ฉันเป็นผู้ประกาศข่าวของบีบีซี รายการ *ข่าวใหญ่* บ่ายโมงมาเกือบสองปีแล้ว แต่ก็ยังรู้สึกเหมือนตัวเองไม่ใช่ผู้ประกาศข่าวตัวจริงอยู่ดี

ฉันหยุดยืนตรงถังกระดาศที่ถูกคลีให้แบน เรื่องนี้ติดค้างอยู่ในใจฉันมาพักหนึ่งแล้ว พอเห็นปอยผมสีบลอนด์โผล่ออกมาจากหลังเลยรู้ว่าเธอยังอยู่ตรงนั้น ฉันไม่รู้ว่าเป็นใคร รู้แค่ถ้าชีวิตของฉันพลิกผันเป็นอีกแบบ ฉันอาจลงเอยเหมือนเธอก็ได้ ฉันออกจากบ้านตอนอายุสิบหกเพราะรู้สึกว่าจะจำเป็นต้องทำ สิ่งที่ฉันกำลังทำอยู่นี้ไม่ใช่เพราะความใจดีมีเมตตา แต่เพราะ

เข็มทิศศีลธรรมของฉันมันบิดเบี้ยว เหมือนตอนที่ฉันไปเป็นอาสาสมัครแจกอาหารคนยากไร้ช่วงคริสต์มาสที่แล้ว คนเราไม่ควรถูกตีตราขนาดนั้น แต่ก็พอจะมีวิธีชดเชยให้พวกเขาได้บ้าง ไม่ว่าจะเป็นด้วยเงิน ความรู้สึกผิด หรือ ความเสียใจ

ฉันเปิดกล่องทัปเปอร์แวร์ออก แล้ววางคัพเค้กที่ตั้งใจทำไว้บนพื้นลังกระดาษเพื่อให้เธอได้เห็นตอนลิ้มรสชาติฉันเริ่มกังวลว่าเธออาจไม่ชอบหรือไม่ได้อยากกินคัพเค้กโรยผงช็อกโกแลตก็ได้ เพราะเธออาจจะเป็นโรคเบาหวานอยู่ ฉันหยิบเบงกียี่สิบปอนด์ออกจากกระเป๋าสดางค์แล้วสอดไว้ใต้คัพเค้ก ไม่สนว่าเธอจะเอาเงินไปซื้อเหล้าหรือเปลา เพราะฉันก็คงทำเหมือนกัน

ช่องเรดิโอโฟร์ยังทำฉันหงุดหงิดไม่หาย ฉันเลยปิดหนีเสียงนักการเมืองที่กำลังพ่นคำโกหกกรอกหู ความจอมปลอมที่ฝึกฝนมาอย่างดิบตึงของคนพวกนี้ขัดกับภาพคนในชีวิตจริงและปัญหาตรงหน้า แต่ฉันไม่เคยพูดแบบนั้นหรือโพล่งกลางรายการสัมภาษณ์หรอก ฉันได้รับค่าจ้างและต้องวางตัวเป็นกลางไม่ว่าจะรู้สึกยังไงก็ตาม

บางทีฉันอาจจะเป็นคนโกหกด้วยเหมือนกัน ฉันเลือกอาชีพนี้เพราะอยากพูดความจริง อยากเล่าเรื่องราวที่มีความสำคัญ เรื่องราวที่ฉันคิดว่าคนควรรู้และหวังว่ามันจะเปลี่ยนแปลงโลกให้น่าอยู่ขึ้น แต่ฉันช่างอ่อนต่อโลก ทุกวันนี้คนในวงการสื่อมีอิทธิพลมากกว่านักการเมืองเสียอีก แต่การบอกความจริงเกี่ยวกับโลกใบนี้มีประโยชน์อะไรละ ถ้าฉันยังไม่กล้าแม้แต่จะสื่อสารต่อกับเรื่องของตัวเองว่าฉันเป็นใคร ฉันมาจากไหน และฉันทำอะไรไว้บ้าง

ฉันฝังความคิดนั้นไว้ในหัวอย่างที่ทำมาตลอด ชั่งไว้ในกล่องลับแน่นหนา ดันไปสุดมุมด้านหลังเส้นมิดมิด และหวังว่ามันจะไม่หลุดออกมาอีกในเร็วๆ นี้

ฉันเดินต่อไปอีกไม่กี่ช่วงถนนจนถึงบรรดาศาสดิงเฮาส์ซึ่งเป็นสำนักงานใหญ่ของบีบีซี ก่อนควานหาบัตรผ่านเข้าตึกในกระเป๋าถือที่

หายากหาเย็นทุกที แต่คันเจอตลับลูกอมรสมินต์แทน มันส่งเสียงกุกกัก เหมือนกำลังประท้วงตอนฉันเทลูกอมสีชาารูปสามเหลี่ยมเล็กๆ ใส่ปาก รากับยาเม็ด เราไม่ควรมิกลิ้นไวน์ในปากก่อนประชุมช่วงเช้า ในที่สุดฉันก็ หาบตรใจและเดินผ่านประตูหมุนเข้าไป รู้สึกได้ว่ามีสายตาหลายคู่หัน มามอง ไม่เป็นไร ฉันเก่งเรื่องการเปลี่ยนตัวเองตามที่คนอื่นอยากให้เป็น อย่างน้อยก็ภายนอกล่ะนะ

ฉันรู้จักชื่อทุกคน รวมถึงพนักงานทำความสะอาดที่กวาดพื้นอยู่ด้วยการเป็นคนใจดีแทบจะไม่ต้องใช้ความพยายามอะไรเลย และฉันก็มีความจำ ดีทีเดียว แม้ว่าเมื่อคืนจะดื่มหนักก็ตาม ฉันผ่านจุดรักษาความปลอดภัยซึ่ง เข้มงวดกว่าเดิมนิดหน่อย สาเหตุก็มาจากสภาพของโลกใบนี้ที่เราสร้างขึ้นมากับมือ ฉันมองลงไปยังห้องฝ่ายข่าวและรู้สึกเหมือนในที่สุดก็ถึงบ้านสักที มันอยู่ชั้นใต้ดินของอาคารบีบีซี แต่มองเห็นได้จากทุกชั้น เหมือนโรงแ กระต่ายเปิดโล่งสีขาวแดงสว่างจ้า ทุกพื้นที่เต็มไปด้วยหน้าจอและโต๊ะ ทำงานเรียงติดกันเป็นแพ โดยมีนักข่าวหลากหลายสายงานนั่งอยู่หลังโต๊ะ

คนพวกนี้ไม่ได้เป็นแค่เพื่อนร่วมงาน แต่เป็นครอบครัวจำเป็นชวน ปวดหัว ฉันอายุเกือบสี่สิบแต่ไม่มีครอบครัว ไม่มีลูกหรือสามี...ไม่มีอีกต่อไป ฉันทำงานที่นี่มาเกือบยี่สิบปี และไม่เหมือนคนที่มีเส้นสายจากฝั่ง เพื่อนหรือครอบครัว เพราะฉันเริ่มจากตำแหน่งล่างสุด นอกหลันอกทาง หลายครั้ง เส้นทางความสำเร็จไม่ได้โรยด้วยกลีบกุหลาบ แต่ท้ายที่สุดฉันก็ มาถึงจุดที่ต้องการจนได้

ความอดทนคือคำตอบของคำถามมากมายในชีวิต

โชคเข้าข้างฉันตอนที่ผู้ประกาศข่าวคนก่อนลาออกไป เธอคลอด ก่อนกำหนดหนึ่งเดือน เหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นก่อนข่าวเที่ยงออกอากาศแค่ ห้านาที เธอหน้าคร่ำแตก ส่วนฉันโชคดีเพราะเพิ่งกลับมาทำงานหลังจากลาคลอด ฉันกลับมาเร็วกว่าที่วางแผนไว้ แกมเป็นนักข่าวเพียงคนเดียวในห้องนั้น ที่มีประสบการณ์อ่านข่าว ฉันวิ่ง่วนทำทั้งงานนอกเวลา กะดึก และกะที่ไม่มี

ใครอยากทำ คว่าทุกโอกาสที่อาจช่วยให้เส้นทางอาชีพก้าวหน้าได้ การได้เป็นผู้ประกาศข่าวประจำช่องคือสิ่งที่ฉันใฝ่ฝันมาตลอดชีวิต

ตอนนั้นไม่มีเวลาให้แต่งหน้าทำผมด้วยซ้ำ พวกเขารีบพาฉันเข้าห้องส่งและทำทุกอย่างเท่าที่ทำได้ นั่นคือโบกแป้งพร้อมกับติดไมค์ลอยให้ฉันไปด้วย ฉันซ้อมอ่านพาดหัวข่าวจากเครื่องบอกบท ในขณะที่เสียงของผู้กำกับรายการพูดกับฉันผ่านหูฟังด้วยน้ำเสียงใจเย็นและเป็นมิตร ช่วยให้ฉันรวบรวมสติได้ ฉันแทบจำรายการช่วงครึ่งชั่วโมงแรกนั้นไม่ได้เลย แต่จำเสียงขึ้นชมหลังจากนั้นได้ จากคนที่ไม่มีใครรู้จักกลายเป็นผู้ประกาศข่าวประจำช่องในเวลาไม่ถึงหนึ่งชั่วโมง

คนอื่นเรียกเจ้านายที่หลังค่อมนิดๆ ของฉันว่าบอสใหญ่ใจบาง เขาเป็นชายใจน้อยในร่างคนตัวสูงและออกเสียงตัว ร ไม่ได้ ที่งานในห้องฝ่ายข่าวจึงไม่ค่อยฟังเขา เจ้าตัวก็ไม่ได้เก่งเรื่องจัดการตารางงาน พอฉันเปิดตัวได้อย่างสวยงาม เขาก็ปล่อยให้ฉันรับหน้าที่นี้ไปจนหมดสัปดาห์ แล้วก็ต่อไปอีกสัปดาห์ สัญญาจ้างสามเดือนในตำแหน่งผู้ประกาศข่าวซึ่งมาแทนสัญญาเดิมขยายเป็นหกเดือน หลังจากนั้นก็ขยายไปถึงสิ้นปีพร้อมกับปรับเงินเดือนขึ้นนิดหน่อย เรตติ้งคนดูสูงขึ้นตอนที่ฉันเป็นผู้ประกาศข่าว ฉันเลยได้อยู่ต่อ คนที่ทำหน้าที่ก่อนฉันไม่ได้กลับมาอีกเลย เพราะเธอต้องอีกรอบระหว่างลาคลอดและหายไปตั้งแต่นั้น เกือบสองปีผ่านไป ตอนนี้ฉันก็ยังอยู่ที่นี้ และน่าจะได้ต่อสัญญาฉบับใหม่ในไม่ช้า

ฉันนั่งลงระหว่างบรรณาธิการข่าวกับโปรดิวเซอร์หลัก จากนั้นก็ทำความสะอาดโต๊ะกับเป้นพิมพ์ด้วยผ้าเปียกฆ่าเชื้อโรค ไม่มีทางรู้ได้เลยว่าเมื่อคืนมีใครนั่งตรงนี้บ้าง ห้องฝ่ายข่าวไม่เคยหลับไหล น่าเศร้าที่ไม่ใช่ทุกคนจะรักษามาตรฐานความสะอาดได้ตามที่ฉันต้องการ ฉันเปิดดูลำดับการออกอากาศและยิ้มออกมา การได้เห็นชื่อตัวเองอยู่บนสุดทำให้ฉันตื่นเต้นนิดๆ เสมอ

ผู้ประกาศข่าว : แอนนา แอนดรูวส์

ฉันเริ่มเขียนบทเกริ่นนำสำหรับข่าวแต่ละเรื่อง แม้คนส่วนใหญ่จะคิดอีกแบบ แต่จริงๆ แล้วผู้ประกาศข่าวไม่ได้แค่อ่านตามบท เรายังเขียนข่าวเองด้วย อย่างน้อยก็ฉันคนหนึ่งล่ะที่ทำ ผู้ประกาศข่าวก็เหมือนคนทั่วไป เรามีหลากหลายประเภท บางคนก็สูงเสียดฟ้าจนฉันแปลกใจว่ายังนั่งติดเก้าอี้กันได้ยังไง ไม่ต้องพูดถึงการนั่งอ่านข้อความจากเครื่องบอกบทเลยด้วยซ้ำ ชาวประชาคงซ็อกถ้าได้รู้ว่าเหล่านักข่าวที่เป็นเหมือนสมบัติชาติปฏิบัติตัวยังไงหลังกล้อง แต่ฉันไม่พูดออกไปหรอก วงการข่าวเป็นเหมือนเกมบันไดงูที่มีงูมากกว่าบันได การจะขึ้นไปจุดสูงสุดนั้นใช้เวลานาน และถ้าเล่นเกมพลาดแม้แต่ก้าวเดียวก็อาจทำให้เราร่วงลงไปอยู่จุดต่ำสุดได้ทันที ไม่มีใครใหญ่กว่าระบบ

ช่วงเช้าผ่านไปเฉกเช่นทุกวัน ทั้งลำดับการออกอากาศที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอด บทสนทนากับนักข่าวภาคสนาม การประชุมร่วมกับผู้กำกับรายการเรื่องกราฟิกและจอมอนิเตอร์ ช่างๆ ฉันจะมีนักข่าวกับโปรดิวเซอร์ต่อคิวรอคุยกับบรรณาธิการอยู่ตลอดเวลา ส่วนใหญ่ก็เพื่อขอเวลาเพิ่มให้คลิปข่าวที่ตัดต่อเสร็จแล้วหรือรายงานสดจากภาคสนาม

ทุกคนอยากได้เวลาเพิ่มอีกนิดเสมอ

ฉันไม่โหยหาช่วงเวลาเหล่านั้นเลย หมายถึงช่วงที่ต้องขอออกอากาศและความกังวลที่ตามมาอะ ไม่มีเวลามากพอที่จะเล่าทุกเรื่องอยู่แล้ว

คนอื่นในทีมดูเจียบผิปกติ ฉันเหลือบไปทางซ้ายໄວ້ๆ และเห็นโปรดิวเซอร์เปิดตารางเวรล่าสุดบนหน้าจอ เธอรีบปิดทันทีที่เห็นว่าฉันมองอยู่ สำหรับห้องฝ่ายข่าว ตารางเวรเป็นสิ่งที่สร้างความเครียดรองจากการมีข่าวด่วน ตารางเวรมักออกซั้กและไม่ค่อยมีใครชอบใจเท่าไร การแบ่งกะที่ไม่มีใครอยากทำ กะดึก กะเสาร์อาทิตย์ และกะข้ามคืนมักเป็นต้นเหตุของความขัดแย้งเสมอ ตอนนี้ฉันทำงานจันทร์ถึงศุกร์และไม่ได้ลางานมาหกเดือนแล้ว ฉันไม่มีตารางเวรให้ต้องกังวลเหมือนเพื่อนร่วมงานที่นำสงสาร

ก่อนรายการเริ่มหนึ่งชั่วโมง ฉันไปห้องแต่งตัว เป็นที่ที่เหมาะสมแก่การปลีกตัว เพราะค่อนข้างสงบเจียบเมื่อเทียบกับห้องฝ่ายข่าวที่เสียงดัง

ตลอดเวลา ช่วงช่วยไถ่ผมสีน้ำตาลเข้มของฉันให้เป็นทรงบ๊อบเรียบเนียน ส่วนใบหน้าก็แต่งแต้มด้วยรองพื้นที่ปกปิดชั้นเทพ ฉันแต่งหน้าอ่านข่าวหนา กว่าตอนแต่งงานเสียอีก ความคิดนั้นทำให้ฉันตกอยู่ในภวังค์ไปชั่วขณะ และรู้สึกได้ถึงรอยบนนิ้วตรงที่เคยสวมแหวน

รายการดำเนินไปตามที่วางแผนไว้เกือบร้อยเปอร์เซ็นต์ ยกเว้นการเปลี่ยนแปลงในนาทีสุดท้ายขณะออกอากาศ ช่วงด่วน คลิปข่าวที่ขึ้นจอซ้ำ กล้องในห้องส่งที่ทำงานแปลกๆ เหมือนมีความคิดจิตใจเป็นของตัวเอง และ สัญญาณภาพจากวอชิงตันที่มีปัญหา ฉันต้องรีบตัดบทนักข่าวการเมือง ภาคสนามซึ่งกำลังพูดอย่างออกรสอยู่หน้าถนนดาวนิง รายนี้ชอบพูดเกิน เวลาเป็นประจำ คนบางคนก็ชอบเสียงตัวเองมากเกินไปจริงๆ

พวกเขาเริ่มประชุมสรุปงานกันไปแล้ว ปล่อยให้ฉันนั่งรอกล่าวลา ผู้ชมหลังช่วงพยากรณ์อากาศอยู่ในห้องส่ง ไม่มีใครอยากอยู่เกินเวลา หลังรายการจบ ทุกคนเลยเริ่มประชุมก่อนโดยไม่รอฉัน เป็นการรวมตัวของ นักข่าวและโปรดิวเซอร์ประจำรายการ แต่ก็มีตัวแทนจากแผนกอื่นมาด้วย ทั้งข่าวในประเทศ ข่าวต่างประเทศ ฝ่ายติดต่อ ฝ่ายกราฟิก และบอสใหญ่ ใจบาง

ฉันแวะโต๊ะทำงานเพื่อหยิบทัปเปอร์แวร์ก่อนจะไปร่วมประชุม ตั้งใจ จะเอาขนมชิ้นล่าสุดที่ทำมาแบ่งคนในทีม ฉันยังไม่ได้บอกใครว่าวันนี้เป็นวันเกิดฉัน แต่เดี๋ยวอาจจะบอก

ฉันเดินข้ามห้องไปหาพวกเขาและชะงักเล็กน้อยเมื่อเห็นผู้หญิงที่ฉัน ไม่รู้จัก เธอยืนหันหลังให้ มีเด็กเล็กสองคนในชุดเข้าคู่กันยืนอยู่ข้างๆ ฉัน สังเกตเห็นคัพเค้กน่ารักๆ ที่เพื่อนร่วมงานกำลังกินกันอยู่ ไม่ใช่แบบทำเอง อย่างของฉัน แต่เป็นคัพเค้กหน้าตาดูแพงที่ซื้อมาจากร้าน ฉันหันกลับไป สนใจผู้หญิงที่แจกคัพเค้ก จ้องผมสีแดงสว่างที่ล้อมกรอบหน้าสวยๆ เป็น ทรงบ๊อบคมกริบราวกับตัดด้วยเลเซอร์ เมื่อเธอหันมายิ้มให้ ฉันพลันรู้สึก เหมือนโดนตบหน้า

ใครบางคนยื่นแก้วไวน์โปรเซกโกอุ่นๆ ให้ฉัน แล้วฉันก็เห็นรถเข็น
เครื่องดื่มที่ฝ่ายบริหารชอบสั่งให้มาเสิร์ฟทุกครั้งเวลามีคนในทีมลาออก มัน
เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นบ่อยมากในวงการนี้

บอสใหญ่ใจบางเคาะแก้วด้วยเล็บยาวน่าเกลียด แล้วก็เริ่มพูด
คำประหลาดหลุดจากปากที่เต็มไปด้วยเศษขนม

“เลาตั้งตาดอกคุณกลับมา...”

นั่นเป็นประโยคเดียวที่หูฉันจับใจความได้ ฉันจ้องแคต จินส์ ผู้หญิง
ที่เคยเป็นผู้ประกาศข่าวก่อนหน้าฉัน เธอยืนอยู่ตรงนั้นพร้อมกับลูกสาวตัวน้อย
น่ารักและผมแดงอันเป็นเอกลักษณ์ของเธอ ฉันรู้สึกคลื่นเหียนเหลือเกิน

“แน่ล่ะว่าเราต้องขอบคุณแอนนาที่ช่วยคุณหางเสื่อระหว่างที่คุณ
ไม่อยู่”

สายตาทุกคู่หันมาหาฉันพร้อมกับยกแก้วในมือมาทางนี้ มือฉันเริ่ม
สั่นเทา และหวังว่าจะยังเก็บอาการทางสีหน้าได้

“มันอยู่ในตารางเวร ฉันเสียใจด้วยจริงๆ เราคิดว่าคุณรู้อยู่แล้ว”

โปรดิเวเซอร์รายการที่ยืนอยู่ข้างฉันกระตือรือร้นออกมา แต่ฉันอับจนคำพูด
หลังจากนั้นบอสใหญ่ใจบางก็ขอโทษฉันเช่นกัน เขานั่งอยู่ในห้อง
ทำงาน ฉันยืนจ้องมือของเขาระหว่างที่เจ้าตัวพุด รวากับคำพูดที่เขาจะล่ำ
ลະลักออกมาเขียนอยู่บนนิ้วที่ชุ่มเหงื่อ เขาขอบคุณฉัน และบอกว่าฉัน
ทำหน้าที่แทนเธอได้ดีมาตลอด...

“สองปี” ฉันพูดออกไปเมื่อเขาจะไม่รู้หรือไม่เข้าใจว่ามันนานแค่ไหน
แล้ว

เขายกไหล่รวากับมันไม่ใช่เรื่องสำคัญอะไร

“ผมว่านี่เป็นตำแหน่งของแคตนะ เธอมีสัญญา เราไล่คนออกเพราะ
มีลูกไม่ได้ ต่อให้มีสองคนก็เถอะ!”

เขาหัวเราะ

แต่ฉันไม่

“เราจะกลับมาเมื่อไหร่คะ” ฉันถาม

รอยยิ้มปรากฏบนหน้าผากกว้างๆ ของเขา

“เธอจะกลับมาทำงานพรุ่งนี้ มันอยู่ใน...” ฉันยื่นมอง ขณะที่เขาพยายามสรรหาคำที่ใช้เรียกแทนคำว่าตารางเวรแต่ก็นึกไม่ออก เหมือนทุกครั้งที่เขาเจอคำที่มีตัว ร “มันอยู่ในตารางเวรนะ อยู่มาลึกๆแล้ว คุณกลับไปเป็นนักข่าวลงพื้นที่เหมือนเดิมนะ แต่ไม่ต้องห่วง คุณยังมาแทนเธอได้ ทำหน้าที่แทนเธอช่วงปิดเทอม คริสต์มาสและอีสเตอร์ อะไรพวกนั้นนะ ทุกคนคิดว่าคุณทำได้ยอดเยี่ยมมาก นี่สัญญาใหม่ของคุณ”

ฉันก้มมองกระดาษเอสอีสี่ขาวสะอาด ในนั้นเต็มไปด้วยถ้อยคำที่เรียบเรียงอย่างระมัดระวังจากฝ่ายบุคคลที่ฉันไม่เคยเจอหน้า สายตาของฉันดูจะโฟกัสได้แค่บรรทัดเดียว

ผู้สื่อข่าว : แอนนา แอนดรูว์ส

ตอนฉันเดินออกจากห้องทำงานของหัวหน้า ฉันเห็นเธออีกครั้ง คนที่มาแทนฉันนะ แม้ว่าความจริงแล้วฉันต่างหากที่เป็นคนมาแทนเธอ ถึงจะเป็นเรื่องเลวร้ายที่ยากจะยอมรับแม้แต่กับตัวเอง แต่พอเห็นแคต จินส์ ผู้มาพร้อมทรงผมที่สมบูรณ์แบบและลูกๆ ที่สมบูรณ์แบบกำลังพูดคุยและหัวเราะไปกับทีมงาน ฉันก็หวังให้เธอตายไปซะได้ก็ดี

เขา

ผู้กำกับการสืบสวนแจ็ก ฮาร์เปอร์
วันอังคาร 05.15 น.

เสียงโทรศัพท์สั่นปลุกผมจากความฝันที่ไม่อยากตื่น ในฝันผมไม่ใช่ชายอายุสี่สิบกว่า อาศัยอยู่ในบ้านที่อบอุ่นแทบจะไม่ไหว กับเด็กวัยกำลังหัดเดินที่ผมไล่ตามไม่ทัน และผู้หญิงที่แม้จะไม่ใช่ภรรยาแต่ก็บั่นผมอยู่เรื่อย ผู้ชายดีๆ คงจัดการชีวิตตัวเองได้ ไม่ใช่ทำตัวเหมือนคนเดินละเมอในร่างที่ไม่รู้ไปเยี่ยมใครเขา

ผมหรีตามองโทรศัพท์ในความมืดและพบว่าวันนี้เป็นวันอังคาร นี่ยังเช้ามาก ผมเลยโล่งใจที่เสียงข้อความเข้าไม่ได้ปลุกคนอื่นให้ตื่น การอดหลับอดนอนในบ้านนี้ไม่ใช่เรื่องตลก แต่ไม่ใช่กับผม ผมมันพวกนกฮูกกลางคืน ผมไม่ควรจะรู้สึกตื่นเต้นกับข้อความบนหน้าจอ แต่ก็อดไม่ได้ ความจริงคือตั้งแต่ผมย้ายออกจากลอนดอน หน้าที่การงานก็น่าเบื่อพอๆ กับสิ้นซึกเก็บชุดชั้นในของแม่ชีเลย

ผมเป็นผู้กำกับการทีมสืบสวนคดีร้ายแรง มันฟังดูน่าตื่นเต้นนะ แต่ผมประจำอยู่ในพื้นที่ท่าंगโกลและด่ามิดสุดๆ ของย่านเซอรัรี่ มันเลยไม่น่าตื่นเต้นนัก แบล็กดาวน์เป็นเหมือนต้นฉบับของหมู่บ้านอังกฤษ อยู่ห่างจากลอนดอนไม่ถึงสองชั่วโมง คดีงัดบ้านกับอาชญากรรมเล็กๆ น้อยๆ ถือเป็น

คดีร้ายแรงของที่นี่แล้ว หมู่บ้านนี้ซ่อนตัวจากโลกภายนอกหลังแนวต้นไม้หนาที่บดบังหน้าทำให้เหมือนทหระยาม ป่าอันเก่าแก่ดูจะข้งแบล็กดาวนและผู้คนที่นี่ไว้ในอดีต ภายใต้เงามืดถาวร แต่เราก็กไม่อาจปฏิเสธความงามของหมู่บ้านนี้ที่เหมือนหลุดมาจากภาพโฆษณาบนกล่องช็อกโกแลตได้ ทั้งตรอกเก่าๆ ถนนแคบๆ ที่รายรอบด้วยบ้านเล็กๆ มุงจาก ร้วไม้สีขาวกับชาวเมืองสูงอายุที่มีจำนวนมากกว่าปกติ และทุกคนพอใจกับอัตราอาชญากรรมที่ต่ำกว่าปกติเช่นกัน มันเป็นเมืองที่ผู้คนย้ายมาใช้ชีวิตในช่วงบั้นปลาย และเป็นที่นี่ที่ผมไม่เคยคิดเลยว่าตัวเองจะได้มาอยู่

ผมจ้องจอมือถือ ค้มด่ำกับข้อความที่มีมนตร์สะกด

พบศพหญิงนิรนามในป่าแบล็กดาวนเมื่อคืนนี้ ต้องการทีมสืบสวน ไทรกลับด้วย

พอได้รู้ว่ามีคนพบศพที่เมืองนี้ ผมก็รู้สึกว่ามันคงเป็นเรื่องเข้าใจผิด แต่ผมรู้อยู่แล้วว่าไม่ใช่หรอก สืบนาที่ต่อมาผมแต่งตัวลวกๆ ค้มกาแพ เสรีจสรรพ และอยู่ในรถเรียบร้อย

ผมควรล้างรถขับเคลื้อนสี่ล้อมือสองคันล่าสุดนี้บ้าง และคิดได้แม้จะสายไปหน่อยว่าผมเองก็ควรอาบน้ำเหมือนกัน หลังดมรักแร่ตัวเองแล้วเริ่มคิดว่าจะกลับเข้าบ้านดีไหม แต่ผมไม่อยากเสียเวลาและไม่อยากทำให้ใครตื่น บางครั้งผมก็เกลียดสายตาที่ครอบคร้วมองผม สายตาที่เต็มไปด้วยน้ำตาและความผิดหวังนั้นเกิดขึ้นบ่อยเกินทน

ผมอาจจะกระตือรือร้นมากเกินไปถึงที่เกิดเหตุก่อนคนอื่น แต่ก็ช่วยไม่ได้ ที่นี่ไม่มีเรื่องร้ายแรงขนาดนี้มาหลายปีแล้ว ผมเลยรู้สึกดี มีความหวัง และมีพลังมากขึ้น พอทำงานเป็นตำรวจมานานแบบผม เราก็กจะเริ่มคิดเหมือนอาชญากร แม้ว่าจะไม่มีใครมองเราแบบนั้นก็ตาม

ผมสตาร์ทรถ ภาวนาให้เครื่องติด และพยายามไม่มองเงาสะท้อนของตัวเองในกระจกมองหลัง เส้นผมซึ่งเริ่มมีสีเทามากกว่าสีดำชี้ฟูไป

ทุกทิศทาง ได้ตามีรอยคล้ำ ผมดูแก่กว่าที่ตัวเองจำได้เยอะ ผมปลอบใจตัวเอง ก็นี่มันกลางดึกนี่หว่า อีกอย่างผมไม่สนหรอกว่าตัวเองดูเป็นยังไง และความเห็นของคนอื่นก็มีค่าน้อยกว่าความเห็นของผมเสียอีก อย่างน้อยนั่นก็เป็นสิ่งที่ผมบอกตัวเอง

มือข้างหนึ่งของผมจับพวงมาลัย อีกข้างลูบตอहनวตบริเวณคาง อย่างน้อยผมก็น่าจะโกนहनวตสักหน่อย ผมก้มมองเสื้อเชิ้ตยับๆ ที่บ้านคงมีโต๊ะรีดผ้า แต่ผมไม่รู้ว่ามันอยู่ที่ไหนหรือใช้ครั้งสุดท้ายเมื่อไหร่ นี่เป็นครั้งแรกหลังจากผ่านมานานที่ผมเริ่มสงสัยว่าคนอื่นมองเห็นอะไรเวลาพวกเขา มองผม ผมเคยดูดีมาก ผมเคยเป็นอะไรได้มากมาย

ฟ้ายังมืดอยู่ตอนที่ผมขับเข้าไปในลานจอดรถขององค์กรเนชั่นแนล-ทรสต์ ผมเห็นแล้วว่าต่อให้รีบตรงดิ่งมาที่นี้ทันทีก็ยังมีคนอื่นมาก่อนผมอยู่ดี มีรถตำรวจสองคันกับรถตู้อีกสองคันจอดอยู่ และมีรถที่ไม่มีตราสัญลักษณ์อีกหลายคัน ทีมพิสูจน์หลักฐานมาถึงที่เกิดเหตุแล้ว รวมถึงเจ้าสืบสวนปริยาพาเทล อาชีพที่เธอเลือกยังไม่ได้ทำร้ายเธอ เพราะเจ้าตัวยังคงสดใสเหมือนตำรวจหน้าใหม่ ยังอ่อนเยาว์เกินกว่าจะปล่อยให้หน้าที่การงานมาทำให้เธอรู้สึกแก่ และยังอ่อนประสบการณ์เกินกว่าจะรู้ว่าหนทางที่เธอเลือกเดินส่งผลยังไงต่อชีวิตในท้ายที่สุด อย่างที่เราทุกคนเป็นอยู่ตอนนี้ ความกระตือรือร้นในตัวเธอชวนให้เหนื่อยใจพอๆ กับนิสัยร่าเริงอยู่เสมอของเธอ แค่เห็นเธอผมก็ปวดหัวแล้ว ผมเลยเลี่ยงไม่มองเธอให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้เมื่อต้องทำงานร่วมกัน

ผมหาม้าของปริยาแกลงไปมาขณะที่เธอจ้ำมาที่รถผม แวนลา ยกระดองเตาไหลลงมาอยู่ที่ปลายจมูก ดวงตาโตสีน้ำตาลคุ่นดูตื่นเต้นเกินไปหน่อย เธอดูเหมือนคนที่ถูกลากออกมาจากเตียงตอนกลางดึกเลย ชุดสูทเข้ารูปไม่น่าจะช่วยให้ร่างเล็กๆ นั้นอุ่นได้มากเท่าไรนัก ส่วนรองเท้านั่งที่เพิ่งซัดเงามาหมาดๆ ก็ลื่นไถลเล็กน้อย แต่ผมกลับรู้สึกพอใจแปลกๆ ที่ได้เห็นรองเท้านั้นเปื้อนโคลน